

mente at kunne afværge, at Klagenævnet for Udbud underkender diskvalificeringen af Henning Larsens vinderprojekt?»

Skriftlig begrundelse

Da Kammeradvokatens indstilling til ministeren var færdig den 8. februar 1995, indgik ministeren omgående aftale med 3 x Nielsen. På det tidspunkt havde hverken Folketingets Kulturudvalg eller Henning Larsens advokat, Henrik Viltoft, set Kammeradvokatens svar på Viltofts notat. Kulturudvalget fik svaret med en meddelelse om, at aftalen var indgået, men det kom så sent, at folk var taget hjem. Det blev samtidig bragt over til Henrik Viltoft (uden den nævnte oplysning om aftalens indgåelse). Henrik Viltoft hastede med at udarbejde en klageskrivelse, som blev bragt til Klagenævnet for Udbud næste dag midt på dagen. Ministeren kunne på ingen måde være uvidende om, at klagen ville komme, da det tydeligt var fremgået af den offentlige debat. Mistanken om, at aftalen blev indgået over hals og hoved for at afværge, at sagen blev standset og beslutningen omgjort, bestyrkes af, at Kammeradvokaten i sit foreløbige svar til Klagenævnet fremhæver som argument mod at stille sagen i bero, at aftalen var indgået, da Henrik Viltoft afleverede sin klageskrivelse.

Og nok har man travlt, alt skal jo foregå i huj og hast - især de store beslutninger - men derfor kunne man vel nok afvente en reaktion fra Viltoft bare en dags tid. Men man har tydeligvis ikke været særlig overbevist om, at ministeren og Kammeradvokaten havde en god sag, hvilket man ved gennemlæsning af sagens dokumenter godt forstår.

Margrete Auken (SF):

Den 8. februar om aftenen fik jeg pr. fax herindfra sendt svaret fra Kammeradvokaten, og jeg må straks øve selvkritik. Jeg troede, at Kammeradvokaten ville gå ind og give ministeren et fornuftigt råd og ikke straks kaste sig ud i rollen som en altid partisk advokat. Det var ikke klogt af mig, for jeg burde have vidst bedre, men da jeg havde læst Kammeradvokatens redegørelse, så tænkte jeg: Fedt, det er en god sag den her.

F.eks. var der en række afgørende punkter, der ikke var nævnt i Kammeradvokatens forsøg på at please ministeren, undskyld, forsøg på at forsvare det, ministeren havde skrevet. Og så

tænkte jeg, det er godt, den går godt igennem, og derfor var min forbløffelse stor næste dag, da jeg læste i Politiken, at aftalen var indgået, før vi i Kulturudvalget havde haft lejlighed til at drøfte det. Det vil jeg godt sige i betragtning af den debat, der havde været, for før Henning Larsen havde haft lejlighed til at sende sagen ind som klage, var aftalen indgået.

Jeg vil gerne høre om grunden til, at det foregik med sådan en hast. Jeg kan forstå, at dokumenterne oven i købet er blevet bragt fra Århus, for ellers har det jo ikke kunnet nås; man måtte splintre over fra Århus for at nå det. Var det for at afværge, at Klagenævnet for Udbud skulle omgøre beslutningen?

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg vil sige, at fru Margrete Aukens sprogbrug må stå for fru Margrete Aukens egen regning.

Sagen er den, at i det øjeblik jeg får Kammeradvokatens redegørelse, er der ikke længere af hensyn til den tegnestue, 3 x Nielsen, der faktisk vandt konkurrencen, noget argument for ikke at underskrive dokumenterne. Der er ingen, der blev kaldt ind hverken herfra eller derfra, tværtimod, underskrivelsen blev udsat. Det havde været naturligt som i alle andre konkurrencer med det samme, da dommerkomiteen annoncerer, hvem der havde vundet, at underskrive kontrakten efter et par dage, hvor man så lægger de nærmere vilkår op.

Underskriften blev udsat i mere end 14 dage, fordi jeg valgte at afvente det samråd, som jeg var indkaldt til i Folketingets Kulturudvalg den 1. februar. Derefter indhentede jeg på opfordring fra samme Kulturudvalg Kammeradvokatens vurdering; det var et klogt råd, jeg fik ved den lejlighed af Folketingets Kulturudvalg. Jeg har således efter det for mig oplyste handlet fuldstændig juridisk korrekt og i nøje overensstemmelse med de råd, jeg har fået.

Margrete Auken (SF):

Jeg beklager igen min sprogbrug. Det løber lidt af med én en gang imellem, det vil jeg gerne medgive. Jeg vil sige, at det er påfaldende, at man kan se i Gregers Larsens svar på det foreløbige klageskrift fra Henrik Viltofts kontor, at man bruger som argument i klagen, at aftalen allerede var indgået. Vi ved jo, at det er sket, før de fleste har haft lejlighed til overhovedet at læse det igennem. Det er normalt ikke en venlig måde. Jeg synes heller ikke, at det er en helt sømmelig måde at omgås de her ting på.